

26386018-4	07/03/2011	לאשה	עמוד 78	33	11.25x29.22
שיחה זוגית מאת רבקה נרדי וחוה נרדי - 84110					

"אבל היום נשים נלחמות על שוויון, על היכולת להיות חזקות. כשהן כאלה, למה בעצם צריך להגן עליהן ולנצור אותן? אבירות ושוויון לא הולכים יחד, ומבחינתי, הזכות להגיד 'אני יכולה להגן על עצמי, אני יודעת קונג פו', חשוך בה יותר מהזכות שגבר יציל אותי. למרבה הצער, בארץ איכרנו את האבירות, אבל עוד לא הרווחנו את השוויון".

פרח נתתי לנורית

ד"ר חן נרדי, מטפל זוגי, מנחה קבוצות גברים ומחבר הספר "שיחה זוגית", מסכים. בעיניו, המפתח לתעלומת היעלמותם של האבירים הוא השיר "פרח נתתי לנורית". "גם גבר וגם אישה מגיעים לעולם עם תפוח ופרח", הוא אומר. "התפוח הוא היכולת להביא פרנסה, מזון והישגים - והפרח הוא כל מה שק שור בעדינות, רומנטיקה, יופי. בעבר, השרר לגברים ולנשים היה ברור מאוד: לגבר אמרו להעיף את הפרח ולהיות גבר - להביא פרנסה, סטטוס, הישגים. לאישה, לעומת זאת, השרר היה להסתפק בפרח, ולוותר על השאר.

"היה קל מאוד לגברים להיות אבירים כשנשים הסתפקו בפרח, ישבו בבית וקיבלו במאור פנים את הבעל שחזר הביתה עם סל מלא תפוחים. אבל היום הרברים משתנים - הנשים החליטו שגם הן רוצות להילחם על התפוחים: לכי בוש, להשיג, לנצח, התוצאה היא שהיום, אישה יכולה להיות אמא וגם אשת קריירה. אבל לגברים רבים, כל מה שיש זה תפוח. גבר שיש לו רק תפוח, יילחם עליו בחירוף נפש עם האישה שנכנסת מולו לזירה במקום להריע לו מבחוץ. במלחמה כמו במלחמה: אם האישה נכנסת למגרש שלו, היא הופכת ליריב והוא יוציא עליה את כל הזעם והתסכול שלו. מבחינתו, אין שום סיבה לתת יחס עדין ליריב. כשערכו העצמי של הגבר מאוים, אין פלא שהאבירות נעלמת. איך הוא יכול להגן על נשים כשהוא עצמו מת מפחד מהן?

"צריך להבין שבקבוצות התחרות על התפוחים, הזהות הגברית מתערערת: פעם היה מספיק להיות נהג אוטובוס או רואה חשבון כדי להיות מוגדר כגבר. אבל אחרי שמהפכת השוויון שינתה את המצב (וטוב שכך), השאלה 'מה זה להיות גבר' עולה בעוצמה רבה. לכן, אין פלא שחלק מהגברים נאחזים כמה שכן מייחוד אותם: הם אלה שמזיינים, חודרים, כובשים. ככל שהם מרגישים חלשים יותר, כך הם מאמצים מיניות בוטה וכוחנית. מנסים להיות יותר 'למי' עלה' במשחק המיני. להשפיל, לדרוך, להתנשא.

"האבירות והמצאה בתקופה שבה נשים היו כנועות, צייתניות, מעריצות, חסרות כוח, לא מעלות על דעתן להתמודד עם הגבר. גברים לא מעטים ינצרו נשים כאלו גם היום. עם זאת, אישה שמוכנה להיות הגבירה במגדל אולי תזכה לאבירים - אבל תישאר כלואה במגדל, בעוד האביר שלה נשאר כלוא בתוך שריון רגשי של מכונת מלחמה ופרנסה".

המחיר: חגורת צניעות

והנה עוד הסבר לכך שגברים חדלו לשחק במשחקי אבירות: העובדה שני שים לא משתגעות על הקטע של הגבירה במגדל. "כדי להיות ראויה לאביר, את אמורה להיות טהורה", מסבירה ד"ר לוצאטו. "חשוב לזכור שהאבירים חיו בתקופה שבה לנשים היו חגורות צניעות, ורק לגברים הייתה זכות למין חר פשי. אבל אם את 'עושה' גברים בשירותים, ויש לך אותן הזכויות המיניות, איך בדיוק יהיו לך אבירים? אני אישית מעדיפה לחיות בלי אבירים - וכלי חגורה".

"גברים רבים עושים עד היום פיצול בין האישה החסודה לבין המאהבת הונונית", אומר ד"ר נרדי. "הם מפרידים בין האישה הרכה והרומנטית לאישה שמעוניינת במין; בין חווה ללילית, בין המעריצה לרוצה. הגי שה הזו מעוצבת כבר בגיל ההתבגרות, כשמרבית הבנים מכווננים להתנהגויות גופניות, ואילו הבנות מכווננות קודם כל ליחסים. החלוקה הזאת גורמת לגברים (ולנשים) לא מעטים להסתייג מאישה אקטיבית במין, היוזמת סקס בלי כל עכבות".

חברה נטולת אבירות

ואולי ההסבר להיעלמות האבירים הוא בכלל אחר: העובדה שבתרבות הישראלית התחשבות ונימוס הן כמעט מילים גסות. "בישראל יש שני גורמים מרכזיים המקדמים נורמות של כחנות ויוצרים סביבה לא אוהדת לאבירות", אומר ד"ר נרדי. "השירות הצבאי המאופיין בשליטה גברית ובהתנשאות כלפי נשים, ומיתוס הצבר הקשוח שבו לעדינות ומקדש את החוצפה".

"אביר אמור לעזור לחלש", מוסיפה ד"ר לוי-צאטו. "אבל במדינה שלנו, שהושתתה במירה רבה על הכלל שמי שחזק יותר שווה יותר, יש רתיעה מלעזור לחלשים. שלטון הכוח הוא הפוך מאבירות".

המשך >

